

NAGYBÖJT a HIT ÉVÉBEN – 2013

Amikor megvalljuk hitünket, a „Hiszek” vagy „Hiszünk” szóval kezdjük. Mielőtt bemutatnánk az Egyház hitét – amint azt a Hiszekegyben megvalljuk, a liturgiában ünnepeljük, a parancsok megtartásában és az imádságban megéljük –, fölteszük magunknak a kérdést: mit jelent „hinni”. A hit az ember válasza Istennek, aki kinyilatkoztatja és neki ajándékozza önmagát, és nagyon bőséges világosságot ad az élete végső értelmét kereső embernek.

(Katolikus Egyház Katekizmusa 26.)

	Olvass!	Elmélkedj!	Cselekedj!
Február 13. Hamvazó-szerda	Joel 2,12-18; 2Kor 5,20-6,2 Mt 6,1-6.16-18	Az apostoli Egyház már nagyon korán hitének lényeges tételeit szerves és tagolt összefoglalásokba akarta gyűjteni, elsősorban a keresztségre készülők számára. (KEK 186) „A hit összefoglalása nem úgy készült, ahogy embereknek tetszett; hanem az egész Szentírás legfontosabb tanításait állították benne össze egységes hittanná. Miként a mustármag apró magocskában rejtő a sok ágat, úgy tartalmazza a hit ezen összefoglalása néhány szóban az Ó- és az Újszövetség teljes vallási ismeretét.” (Jeruzsálemi Szent Cirill)	Figyelmesen, imádkozva végigolvasom a Hiszekegyet
Február 14. csütörtök Szent Cirill és Metód püspökök	ApCsel 13,46-49; Lk 10,1-9	„Hiszek Istenben” – ez a hitvallás első és legalapvetőbb kijelentése. Az egész hitvallás Istenről beszél, s amikor az emberről és a világról van szó, akkor is minden Istennel van kapcsolatban. A hitvallás cikkelyei mind az elsőtől függenek, az elsőt fejtik ki. A többi cikkek egyre jobban megismertetnek Istennel, ahogy Ő lépésről lépésre kinyilatkoztatta magát az embereknek. (KEK 199)	Találkozom a magát kinyilatkoztató Istennel a Szentírásban
Február 15. péntek	Iz 58,1-9a; Mt 9,14-15	Izraelnek, választott népének Isten úgy nyilatkoztatta ki magát, mint az Egy: „Halljad Izrael, az Úr, a mi Istenünk egyetlen Úr!” Maga Jézus is megerősíti, hogy Isten az „egyetlen Úr”, és Őt „teljes szívből, teljes lélekből, minden érzéssel és minden erővel szeretni kell”. (KEK 201-202)	Igyekszem ma minden erőmmel szeretni az Urat
Február 16. szombat	Iz 58,9b-14; Lk 5,27-32	„Szilárdan hisszük és őszintén valljuk, hogy csak egyetlen egy örök, mérhetetlen és változhatatlan, fölfoghatatlan, mindenható és kimondhatatlan, igaz Isten van, Atya, Fiú és Szentlélek: bár három személy, de egy lényeg, állag vagy egészen egyszerű természet.” (IV. Lateráni Zsinat, DS 800.)	Szentháromságos szeretettel leszek jelen ma családomban
Február 17. Nagyböjt 1. vasárnapja	Mtörv 26,4-10; Róm 10,8-13; Lk 4,1-13	Isten a nevével együtt a hűségét is kinyilatkoztatja, mely kezdettől volt és örökre megmarad, éppúgy érvényes a múltban („Én vagyok atyád Istene” Kiv 3,6), mint a jövőben („Én veled leszek” Kiv 3,12). Isten, aki a nevét úgy nyilatkoztatja ki, hogy „Én vagyok”, olyan Istennek nyilatkoztatja ki magát, aki mindig jelen van, népe üdvözítésére van jelen. (KEK 207)	Végiggondolom, miben lehetnék hűségesebb
Február 18. hétfő	Lev 19,1-2.11-18; Mt 25,31-46	Isten titokzatos és vonzó jelenléte előtt az ember rádöbben a maga kicsiségére. Az égő csipkebokor előtt Mózes megoldja saruját és eltakarja arcát (Kiv 3,5-6). (...) A jelek láttán, melyeket Jézus tett, Péter fölkiált: „Uram, menj ki tőlem, mert én bűnös ember vagyok!” (Lk 5,8). Mivel azonban Isten szent, megbocsáthat az embernek, aki bűnösnek vallja magát Őelőtte. (...) Így mondja János apostol is: „Színe előtt megnyugtadjuk szívünket. És ha szívünk vádol is bennünket valamivel, Isten nagyobb a mi szívünkénél, és ő mindent ismer.” (1Jn 3,19-20) (KEK 208)	Kitűzöm szentgyónásom időpontját és felkészülök rá
Február 19. kedd	Iz 55,10-11; Mt 6,7-15	Isten maga az Igazság; szavai nem csalhatnak meg. Ezért hagyatkozhat az ember mindenben az Ő szavai igazságára és megbízhatóságára. Az ember bűnének és bukásának kezdetén a kísértő hazugsága állt, mely oda vezetett, hogy az ember kételkedni kezdett Isten szavában, jóakarátában és hűségében. (KEK 215)	Ügyelek rá, hogy ne csapjanak be a kísértő hazugságai
Február 20. szerda	Jón 3,1-10; Lk 11,29-32	Isten igaz akkor is, amikor kinyilatkoztatja önmagát: a tanítás, mely Istentől jön, „az igazság Törvénye” (Mal 2,6). Amikor a világba küldi Fiát, „tanúságot tesz az igazságról” (Jn 18,37): „És mi tudjuk, hogy Isten Fia eljött, és megadta nekünk az érzéket, hogy megismerjük Őt, aki igaz” (1Jn 5,20). (KEK 217)	Ma „igaz” emberként élek
Február 21. csütörtök	Eszt 4,17; Mt 7,7-12	Történelme folyamán Izrael fölfedezhette, hogy Istennek ahhoz, hogy önmagát kinyilatkoztassa és Izraelt az összes nép közül kiválassza, hogy az övé legyen, egyetlen motívuma volt: az Ő ingyenes szeretete. Izrael a prófétái által megértette, hogy Isten ugyancsak szeretetből megmenti, s hűtlenségét és bűneit szüntelenül megbocsátja. (KEK 218)	Ingyenesen osztom szeretetemet
Február 22. péntek Szent Péter apostol székfoglalása	1Pét 5,1-4; Mt 16,13-19	Isten szeretete Izrael iránt hasonlít az atya fia iránti szeretetéhez. Isten szeretete erősebb, mint az anya gyermekei iránti szeretete. (Vö. Iz 49,14-15). Isten jobban szereti népét, mint a vőlegény a menyasszonyát; ez a szeretet le fogja győzni a leggonoszabb hűtlenségeket is; el fog menni a legdrágább ajándékig: „Isten úgy szerette a világot, hogy egyszülött Fiát adta érte” (Jn 3,16). (KEK 218-219)	Részt veszek a keresztiúti ájtatosságon (ha munkám nem engedi, otthon elmélkedzem)
Február 23. szombat	Mtörv 26,16-19; Mt 5,43-48	Isten szeretete „örök” (Iz 54,8). „Mert a hegyek is megindulhatnak, és megrendülhetnek a halmok, de az én irgalmasságom nem távozik el tőled” (Iz 54,10). „Örök szeretettel szeretlek téged, ezért vontalak magamhoz irgalmasságban” (Jer 31,3). (KEK 220)	Megkeresek valakit, akivel már régen találkoztam
Február 24. Nagyböjt 2. Vasárnapja	Ter 15,5-12.17-18; Fil 3,17-4,1; Lk 9,28b-36	Szent János még tovább megy, és azt mondja: „Isten a szeretet” (1Jn 4,8.16). Maga Isten léte a Szeretet. Amikor az idők teljességében elküldi egyszülött Fiát és a Szeretet Lelkét, Isten kinyilatkoztatja a maga legbensőbb titkát: Ő maga örök szeretetközlés – Atya, Fiú és Szentlélek –, és arra rendelt bennünket, hogy ennek legyünk részesei. (KEK 221)	Nagylelkűen adakozom a katolikus iskolák javára - Gyűjtés a katolikus iskolák javára

Február 25. hétfő	Dán 9,4b-10; Lk 6,36-38	Hinni Istenben, az Egyben, és Őt szeretni teljes valónkból, egész életünk számára beláthatatlan következményekkel jár. Isten nagyságának és fenségének megismerése: „Íme, Isten oly nagy, hogy legyőzi tudásunkat” (Jób 36,26). Ezért Istennek „az elsőknek kell lennie, akinek szolgálunk”. (KEK 222-223)	Ma minden cselekedetemmel Istennek szolgálók
Február 26. kedd	Iz 1,10.16-20; Mt 23,1-12	Hálaadó élet: ha Isten Egy, akkor akik vagyunk és mindenünk, amink van, tőle való: „Mid van, amit nem kaptál?” (1Kor 4,7), „Mit adhatok viszonzásul az Úrnak mindazért, amit kaptam tőle?” (Zsolt 116,12). (KEK 224)	Ma miért adhatok hálát?
Február 27. szerda	Jer 18,18-20; Mt 20,17-28	Minden ember egységének és igaz méltóságának megismerése: valamennyien Isten „képére és hasonlatosságára” (Ter 1,26) vannak teremtve. (KEK 225)	Ma minden emberben Isten képmását keresem
Február 28. csütörtök	Jer 17,5-10; Lk 16,19-31	A teremtett dolgok helyes használata: a hit megtanít minden dolog fölhasználására, oly mértékben, amennyiben közelebb visznek hozzá; és elszakadni tőlük oly mértékben, amennyiben eltávolítanak Tőle: „Uram, Istenem, vedd el tőlem mindazt, ami akadály közted és köztem! Uram, Istenem, add meg nekem mindazt, ami Hozzád vezet! Uram, Istenem, szabadíts meg magamtól, és add, hogy egészen a tiéd lehessenek!” (Flüei Szent Miklós) (KEK 226)	Mi akadály Isten és közöttem?
Március 1. péntek	Ter 37,3-4.12-13a.17b-28; Mt 21,33-43.45-46	Bizalom Istenben minden körülmények között, még a viszontagságok közepette is. Jézusról nevezett Szent Teréz egyik imája csodálatosan fejezi ki ezt: „Semmi ne zavarjon, / semmi ne rettentsen, // Minden elműlik, / Isten nem változik, // A türelem / mindent elér; // Akié Isten, / annak nem hiányzik semmi: // Isten egyedül elég.” (KEK 227)	Töreksem rá, hogy ma legyen Isten egyedül elég
Március 2. szombat	Mik 7,14-15.18-20; Lk 15,1-3.11-32	A Szentháromság misztériuma a keresztény hit és élet központi misztériuma. Tehát a hit többi misztériumainak forrása, azokat megvilágosító világosság. „Az üdvösség története nem más, mint azon utak és módok története, ahogyan az egy igaz Isten: az Atya, a Fiú és a Szentlélek kinyilatkoztatja magát az embereknek, és amikor a bűnnel elfordulnak Tőle, kiengesztelődik és magához öleli őket.” (KÁD 47) (KEK 234)	Végiggondolom saját hitem történetét és hálát adok a kegyelmekért
Március 3. Nagyböjt 3. Vasárnapja	Kiv 3,1-8a.13-15; 1Kor 10,1-6.10-12; Lk 13,1-9	Nazianzi Szent Gergely, a konstantinápolyi katekumeneknek a Szentháromságos hit ezen összefoglalását adja: „(...) a hitet és a hitvallást az Atyában, a Fiúban és a Szentlélekben. Ezt bízom rád a mai napon, amikor elmerítelek a tisztító vízben, és a magasba emellek. Egész életed kísérőjéül és oltalmazójául adom neked az egy Istenséget és hatalmat, mely a Háromban együtt van, és a Három különbözőt magában foglalja, mely nem különbözik bennük sem állagban vagy természetben, sem alá- vagy fölérendeltség nem növeli vagy csökkenti (...). Alig kezdek gondolkodni az Egyről, azonnal körülragyog a Háromság. Alig kezdem megkülönböztetni a Hármat, visszajutok az Egyhez.” (KEK 256)	A vasárnap ünnep, a munkát félreteszem, a családdal pihe-nünk, játszunk
Március 4. hétfő	2Kor 5,1-15a; Lk 4,24-30	A különféle teremtmények Isten adta tulajdonságaikkal egy sugányit tükröznek Isten végtelen bölcsességéből és jóságából. Éppen ezért az emberek tisztelnie kell minden teremtmény sajátos jóságát, és kerülni kell a dolgok rendetlen használatát, ami megveti a Teremtőt, s mind az emberek, mind a környezet számára pusztító következményeket hoz magával. (KEK 290; 339)	Ma én is tükrözni akarom Isten végtelen jóságát <i>Szentségimádási nap</i>
Március 5. kedd	Dán 3,25.34-43; Mt 18,21-25	Az emberi egyed, mivel Isten képmása, a személy méltóságával bír: nem csupán valami, hanem valaki. Képes arra, hogy szabadon ajándékozza magát, és kegyelemből szövetségre hivatott a Teremtőjével, hogy hittel és szeretettel válaszoljon neki, amit helyette senki meg nem tehet. „Mi volt az oka, hogy a teremtményt ily nagy méltóságba helyezted? A ki-mondhatatlan szeretet, mely által önmagadba tekintve beleszeretted a teremtményedbe; ezért teremtetted meg őt, e szerelem által, és adtad neki a léte, hogy ízlelje örök javadat, és örvendjen benne.” (Sziénai Szent Katalin) (KEK 357)	Igyekszem a lehető legtöbb dolgot megdicsérni a nap során
Március 6. szerda	Mtörv 4,1.5-9; Mt 5,17-19	Az ember teste részesedik „Isten képmásának” méltóságában; pontosan azért emberi test, mert szellemi lélek élteti, és az emberi személy mint egész van arra rendelve, hogy Krisztus testében a Szentlélek temploma legyen. (KEK 364)	Mai fohászom: <i>Jöjj Szentlélek Úristen!</i>
Március 7. csütörtök	Jer 7,23-28; Lk 11,14-23	Az együtt teremtett férfi és nő Isten akaratából egymásért van. „Nem jó az embernek egyedül lennie; alkotok neki segítőtársat, aki hozzá illő”. Személyes közösségre teremtette őket, melyben a két személy egymás „segítségére” lehet, mert egyrészt mint személyek egyenlők, másrészt férfiúi és női mivoltuk kölcsönösen kiegészíti egymást. (KEK 371-372)	Kibékülök azzal, akivel feszültség van közöttünk
Március 8. péntek	Oz 14,2-10; Mk 12,28b-34	Az első ember nemcsak jónak teremtetett, hanem barátságban volt Teremtőjével, és összhangban önmagával és az őt körülvevő, egész rábizott teremttel. Az eredeti szentség kegyelme részesedés volt az isteni életben. Ameddig szoros kapcsolatban maradt Istennel, nem kellett sem meghalnia, sem szenvednie. Az emberi személy belső összhangja, a férfi és a nő közötti összhang, továbbá az első emberpár és az egész természet közötti összhang alkotta azt az állapotot, amit „eredeti igazságnak” nevezünk. (KEK 374-376)	Böjtölök a szegényekért, szenvedőkért

Március 9. szombat	Oz 6,1-6; Lk 18,9-14	Az ember Istennel barátságban csak úgy élhet, hogy szabadon aláveti magát. Az ember a Teremtőtől függ; alá van vetve a teremtés törvényeinek és az erkölcsi normáknak, melyek a szabadság használatát szabályozzák. Az Ördögtől megkísértett ember hagyta, hogy szívében meghaljon a Teremtője iránti bizalom, és visszaélve szabadságával nem engedelmességet parancsának. Ebben állt az ember első bűne. Ettől kezdve minden bűn engedetlenség Istennel szemben és bizalmatlanság az Ő jóságával szemben. (KEK 396-397)	Mai döntéseimben különösen keresem a másik ember javát – <i>Plébániai Ielkinap</i>
Március 10. Nagyböjt 4. Vasárnapja	Józs 5,9a.10-12; 2Kor 5,17-21; Lk 15,1-3.11-32	A hitvallás Krisztus életéből csak a megtestesülés és a húsvét misztériumait nevezi meg. Semmit sem mond Jézus rejtett és nyilvános életének misztériumairól; de a hitvallás Jézus megtestesülését és húsvétját érintő cikkei megvilágítják Krisztus egész földi életét. Mindazt, amit Jézus tett és tanított kezdettől egészen mennybevétele napjáig, a születés és a húsvét misztériumainak fényében kell szemlélünk. (KEK 512)	Minél több embernek szerzek ma örömet
Március 11. hétfő	Iz 65,17-21; Jn 4,43-54	Krisztus egész élete az Atya kinyilatkoztatása: szavai és cselekedetei, hallgatása és szenvedése, magatartása és beszédmódja. Jézus elmondhatja: „ <i>Aki látott engem, látta az Atyát</i> ” (Jn 14,9); az Atya pedig: „ <i>Ez az én választott Fiam, őt hallgassátok</i> ” (Lk 9,35). Mivel a mi Urunk azért lett emberré, hogy teljesítse az Atya akaratát, misztériumának legapróbb részletei Isten irántunk való szeretetét nyilatkoztatják ki. (KEK 516)	Imádságomban megnyílok Isten szeretete felé
Március 12. kedd	Ez 47,1-9.12; Jn 5,1-16	A megváltásban elsősorban a kereszten kiontott vér által részesülünk, de ez a misztérium Jézus egész földi életében tevékeny: már megtestesülésekor, amikor szegénnyé lett, hogy bennünket szegénysége által gazdaggá tegyen; rejtett életében, mely engedelmisséggel kiengeszteli a mi engedetlenségünket; szavában, mely megtisztítja hallgatóit; gyógyításában és ördögűzéseiben, melyekben „ <i>magára vette gyöngeségünket, és betegségeinket hordozta</i> ” (Mt 8,17); és föltámadásában, mellyel megigazulást adott nekünk. (KEK 517)	Jókedvvel végzem a munkám
Március 13. szerda	Iz 49,8-15; Jn 5,17-30	Krisztus a maga életét nem önmagáért, hanem értünk élte: a megtestesüléstől értünk, emberekért és a mi üdvösségünkért, egészen haláláig a mi bűneinkért, és föltámadásáig a mi megigazulásunkért. Most is közbenjárónk az Atyánál, „ <i>hiszen örökké él, hogy közbenjárjon értünk</i> ” (Zsid 7,25). Mindazzal, amit egyszer s mindenkorra értünk átélte és elszenvedett, mindörökké jelen van Isten színe előtt értünk. (KEK 519)	A mellettem lévő emberekre figyelek, nem magamra
Március 14. csütörtök	Kiv 32,7-14 Jn 5,31-47	Jézus egész életében példaképül adta magát nekünk: Ő a „ <i>tökéletes ember</i> ”, aki arra hív, hogy tanítványai legyünk és kövessük őt: alázatosságával példát adott nekünk a követésre, imádságával imádkozni tanít, szegénységével arra szólít, hogy a nélkülözéseket és üldözéseket készséggel vállaljuk. (KEK 520)	Türelmes és megértő leszek egész nap
Március 15. péntek	Bölcs 2,1a.12-22; Jn 7,1-2.10.25-30	Krisztus megteszi, hogy mindazt, amit életében átélte, mi az életünkkel Őbenne éljük, és Ő a maga életével mibennünk élje. „ <i>Ő ugyanis, az Isten Fia, megtestesülésében bizonyos módon minden emberrel egyesült.</i> ” (GS 22) Arra vagyunk hivatva, hogy egyek legyünk Ővele; Ő megteszi, hogy mi, mint Testének tagjai megosszuk vele azt, amit Ő testi életében értünk és mint példaképünk átélte. (KEK 521)	Felajánlom bűntömet és imámat nemzetünk megtéréséért
Március 16. szombat	Jer 11,18-20; Jn 7,40-53	János hirdette „ <i>a bűnbánat keresztségét a bűnök bocsánatára</i> ” (Lk 3,3). Akkor eljött Jézus, (...) és fölvette a keresztséget. Egy galamb képében leszáll a Szentlélek Jézusra, és a mennyből szózat hallatszik: „ <i>Ez az én szeretett Fiam</i> ” (Mt 3,13-17). Így történt, hogy „ <i>mindabból, ami Krisztusban végbement, megismerjük, hogy a víz fürdője után az ég kapuiból a Szentlélek is leszállt reánk, a mennyei dicsőség kenete is elárasztott és az Atyai szó fogadott fiúvá is tett minket.</i> ” (Szent Hilarius) (KEK 535;537)	Adom az időmet, a mosolyomat, az ötleteimet, a munkámat
Március 17. Nagyböjt 5. vasárnapja	Iz 43,16-21; Fil 3,8-14; Jn 8,1-11	Keresztsége után „ <i>a Lélek a pusztába vitte Őt</i> ” (Mk 1,12), és Ő ott maradt negyven napig. A Sátán háromszor kísérti meg Őt, hogy próbára tegye fiúi kapcsolatát Istennel. Jézus visszaveri e támadásokat (Lk 4,13). Jézus az új Ádám, aki hűséges marad abban, amiben az első engedett a kísértésnek. Ezért Krisztus helyettünk győzte le a Kísértőt: „ <i>Főpapunk ugyanis nem olyan, hogy ne tudna együtt érezni gyöngeségeinkkel, hanem olyan, aki hozzánk hasonlóan mindenben kísértést szenvedett, a bűntől azonban ment maradt</i> ” (Zsid 4,15). (KEK 538-540)	Imádkozom, hogy a kísértésekben is hűséges maradhassak
Március 18. hétfő	Dán 13,1-9.15-17.19-30.33-62; Jn 8,12-20	„ <i>Beteljesedett az idő és elközelgett az Isten országa; tartsatok bűnbánatot és higgyetek az evangéliumnak</i> ” (Mk 1,14-15). Hogy az Atya akaratát teljesítse, Krisztus megalapította a földön a mennyek országát. Az Atya akarata pedig az, hogy az embert isteni életben való részesedésre emeli, az Ő Fia, Jézus Krisztus körül összegyűjti. Ez az összegyűjtött közösség az Egyház, mely a földön Isten országának csirája és kezdete. (Vö. LG) (KEK 541)	Bekapcsolódom az Egyház liturgiájába: szentmisebe vagy zsolozsmába
Március 19. kedd SZENT JÓZSEF (főünnep)	2Sám 7,4-5a.12-14a.16; Róm 4,13.16-18.22; Mt 1,16.18-21.24a	Jézus Anyja és nevelőapja iránti alárendeltségében teljesen és tökéletesen teljesítette a negyedik parancsolatot. Ez az engedelmisség földi képe volt a mennyei Atya iránti fiúi engedelmisségének. Krisztus mindennapos engedelmisségével rejtett életében már megkezdődött annak helyreállítása, amit Ádám engedetlensége lerombolt. (KEK 532)	Ma időt szánok családomra /közösségemre

Március 20. szerda	Dán 3,14-20.91-92.95; Jn 8,31-42	A Jézus által végbevitt jelek bizonyítják, hogy őt az Atya küldte. Arra hívnak, hogy higgyenek Őbenne. A csodák megerősítik a hitet, bizonyítják, hogy ő Isten Fia. A csodák ugyanakkor botrányt is okozhatnak. Ugyanis nem kíváncsiságot és mágikus kívánságokat akarnak kielégíteni. Jézust oly nyilvánvaló csodái ellenére is egyesek elutasították; sőt azal vádolták, hogy az ördögök segítségével cselekszik. (KEK 548)	Ajándékként élem meg a másik különbözőségét
Március 21. csütörtök	Ter 17,3-9, Jn 8,51-59	Amikor Jézus embereket a földi éhségtől, igazságtalanságtól, betegségtől és haláltól megszabadít, messiási jeleket ad. De nem azért jött, hogy a földön minden bajt megszüntessen, hanem hogy az embereket a lehető legrosszabb rabszolgaságból, a bűn szolgaságából kiszabadítsa, mely hatálytalanítja istengyermeki hivatásukat és oka mindenfajta emberi rabszolgaságnak. (KEK 549)	Milyen visszatérő bűnöm tart engem rabszolgaságban?
Március 22. péntek	Jer 20,10-13; Jn 10,31-42	Isten országának eljövetele a Sátán országának veresége: „ <i>Ha pedig én Isten Lelkével űzöm ki a gonosz lelkeket, akkor bizony eljött hozzátok az Isten országa</i> ” (Mt 12,28). A Jézus által végzett ördögűzések megszabadítják az embereket a gonosz lelkek hatalmától. Elővételezik Jézus nagy győzelmét „ <i>evilág fejedelme</i> ” fölött. Krisztus keresztye által Isten Országa véglegesen megszilárdul: „ <i>Az Úr a fáról országot!</i> ”. (Venantius Fortunatus) (KEK 550)	Böjtölök új hivatások születéséért
Március 23. szombat	Ez 37,21-28; Jn 11,45-57	A színeváltozás „ <i>a második újjászületés szakramentuma</i> ”: föltámadásunk. (Aquinói Szent Tamás). „ <i>Ezt Péter még nem értette akkor, amikor Krisztussal akart a hegyen élni. Ezt az életet a halála utáni időre tartotta fön. Ezt mondja: Jöjj le a hegyről, hogy a földön fáradozzál, a földön szolgálj, a földön megvessenek és keresztre feszítsenek. Lejön az élet, hogy megöljék; lejön a kenyér, hogy éhes legyen; lejön az út, hogy útközben elfáradjon; lejön a forrás, hogy szomjazzon – te pedig vonakodsz a fáradságtól!</i> ” (Szent Ágoston) (KEK 556)	A legapróbb dolgot is készséges lelkülettel teszem
Március 24. Virág- vasárnap	Iz 50,4-7; Fil 2,6-11; Lk 22,14-23,56	Jézus, aki mindig visszahúzódott az elől, hogy királlyá tegyék, most megválasztja az időt, és gondosan előkészíti messiási bevonulását. Ujjongással veszik körül, mint olyat, aki üdvösséget hoz (a Hozsanna azt jelenti: „ <i>Adj üdvösséget!</i> ”). A dicsőség királya „ <i>szamáron ülve</i> ” (Zak 9,9) vonul be városába. Jézus bevonulása Jeruzsálembé kinyilvánítja annak az országnak eljövetelét, melyet a Messiás-Király halálának és föltámadásának húsvétjával fog beteljesíteni. (KEK 559-560)	Megtervezem az ünnepi előkészületeket, hogy maradjon időm az igazán lényegesre
Március 25. Nagyhétfő	Iz 42,1-7; Jn 12,1-11	Krisztus keresztyének és föltámadásának húsvéti misztériuma a központjában áll annak az örömhírnék, melyet az apostoloknak, és utánuk az Egyháznak hirdetnie kell a világban. Isten üdvözítő terve Fiának, Jézus Krisztusnak megváltó halálában „ <i>egyszer s mindenkorra</i> ” (Zsid 9,26) beteljesedett. (KEK 571)	Imádkozom, hogy a világban egyre többen nyíljanak meg Isten felé
Március 26. Nagykedd	Iz 49,1-6; Jn 13,21-33.36-38	Az Egyház hű marad az „ <i>összes Írások</i> ” azon értelmezéséhez, melyet maga Jézus mind húsvétya előtt, mind húsvétya után adott: „ <i>Vajon nem ezeket kellett-e elszenvednie a Krisztusnak és bemennie dicsőségébe?</i> ” (Lk 24,26). (KEK 572)	Átalmélkedem a mai szentírási részeket
Március 27 Nagyszerda	Iz 50,4-9a; Mt 26,14-25	A hit tehát törekedhet arra, hogy Jézus halálának körülményeit, melyeket az evangéliumok hűségesen továbbadtak és más történeti források megvilágítanak, vizsgálja, hogy jobban megértse a megváltás értelmét. (KEK 573)	Végigmélkedem a szenvedéstörténetet
Március 28. Nagycsütörtök	Kiv 12,1-8.11-14; 1Kor 11,23-26; Jn 13,1-15	Jézus önmaga szabad fölálkozását a lehető legjobban kifejezte a tizenkét apostollal elköltött vacsorán, „ <i>azon az éjszakán, amelyen elárultatott</i> ”. Szenvedése előestéjén, amikor még szabad volt, ezt az apostolaival elköltött utolsó vacsorát az Atyának az emberek megváltásáért fölajánlott szabad önfeláldozása emlékülnepevé tette: „ <i>Ez az én testem, mely értetek adatik</i> ”. „ <i>Ez az én vérem, az Új Szövetségé, mely értetek kiontatik a bűnök bocsánatára</i> ”. Az Eucharisztia, amelyet Jézus ebben az órában alapít, áldozatának „ <i>emlékeztetvé</i> ” lesz. Jézus az Apostolokat belefoglalja önfeláldozásába, és kéri tőlük, hogy folytassák azt. (KEK 610-611)	Örömmel szolgálom a körülöttem lévőket
Március 29. Nagypéntek	Iz 52,13-53,12; Zsid 4,14-16.5,7-9; Jn 18,1-19,42	Jézus emberi szívében az Atya emberek iránti szeretetét magáévá téve „ <i>mindvégig szerette őket</i> ”, mert „ <i>nagyobb szeretete senkinek sincs annál, aki életét adja barátaiért</i> ” (Jn 15,13). Így embersége a szenvedésben és a halálban szabad és tökéletes eszközévé vált annak az isteni szeretetnek, mely az emberek üdvösségét akarja. Valóban, szenvedését és halálát szabadon fogadta el az Atya és az emberek iránti szeretetből, akiket az Atya üdvözíteni akar: „ <i>Senki sem veszi el (...)</i> (az életemet) tőlem, hanem én magamtól teszem le” (Jn 10,18). Ezért Isten Fiának szabadsága akkor a legnagyobb, amikor a halál felé megy. (KEK 609)	Felajánlom imáimat és böjtömet családtagjaimért és a bűnösökért
Március 30. Nagyszombat		Ő „ <i>Isten kegyelméből mindnyájunkért megízlelte a halált</i> ” (Zsid 2,9). Isten a maga üdvözítő tervével úgy rendelkezett, hogy Fia ne csupán meghaljon bűneinkért, hanem „ <i>megízlelje a halált</i> ” is, azaz ismerje meg a halál állapotát, lelke és teste szétválásának állapotát a kereszten kilehelt utolsó lehelete és a föltámadása pillanata közti időben. A megholt Krisztusnak ez az állapota a sír és a pokolraszállás misztériuma. A Szent Szombat misztériuma, amikor a sírba tett Krisztus kinyilvánítja Isten nagy szombati nyugalmát az emberek üdvösségének bevégezése után, ami az egész világot megbékélteti. (KEK 624) És a harmadik napon feltámadt, alleluja, alleluja!	Meglátogatom a Szentsírt, és imádkozom a keresztségre készülőkért és a katekumenekért